

tager postvæsenet for en del arbejde, er tilgodeset derved, at nummer- og overvægtsportoer for dagblade også efter forhøjelsen er fastsat lavere end for andre blade.

Til nr. 7.

Forslaget indebærer, at adgangen til at benytte poste restante kort og få forsendelser særskilt udsorteret under postbefordringen bortfalder.

Undersøgelser af omfanget af ovennævnte forretninger viser, at de kun anvendes i yderst begrænset udstrækning.

Til nr. 8.

Der har i enkelte tilfælde i forbindelse med postvæsenets pengeforretninger været rejst kritik af den nugældende forældelsesfrist på 1 år.

Denne forældelsesfrist svarer til den i internationale postale aftaler fastsatte.

Det må imidlertid erkendes, at der for så vidt angår postvæsenets pengeforretninger i den indenrigske

tjeneste kan være et behov for en længere forældelsesfrist.

Det foreslås derfor, at der i postlovens § 23 fastsættes en forældelsesfrist på 2 år for postanvisninger.

Tilsvarende forældelsesfrist vil samtidig blive indført for udbetalingskort vedrørende postgiro, hvorom regler fastsættes i bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet.

En forlængelse af forældelsesfristen vedrørende andre postgiroekspeditioner (indbetalings- og giringskort) vil på grund af det meget store blanketmateriale medføre meget betydelige merudgifter til arkivplads. Som et led i procedurerne i forbindelse med den edb-mæssige bogføring vil man imidlertid gå over til mikrofotografering af blanketmaterialet, hvorefter en længere opbevaring ikke vil være forbundet med nævneværdige merudgifter. Forældelsesfristen vil derfor blive udvidet til 2 år også for disse forsendelser, når automationen er gennemført.